

Заповеди за въстаническия става в Букурещ създавателът Уліця Георгиев Н-го 2.
ЦИНА ВЪ РУЖИДЕНИЕ:
За нещо (6) екземпляр дава-
щето (12) кр. за три мес. 7 кр.
ИЗПЪЛНЯНИЕ РУЖИДЕНИЕ:
За нещо (5) екземпляр дава-
щето (15) кр. за три мес. 8 кр.

СТАРА-ПЛАНИНА.

STARA-PLANINA (L'HÉMUS).

Довесни за ръстенция са из-
пращани до издавателя Уліця
Георгиев Н-го 58.
Печатът е изваден в превъ-
ненъ от издавателя български зара-
звани.
Довесни в стоящ съюзитет
създавателъ и временнъ ста-
вачъ нареди са извадени.

Брой 40.

— ИЗЛАЗИ ДВА ПЪТЯТ ВЪ НЕДЪЛГАТА: ВЪ СРЪДА И ВЪ СЪБОТА. —

Брой 40.

В. „СТАРА-ПЛАНИНА“ ПРЕЗЪ 1876 г.

Букурещ, 4 Януари 1877.

Редакцието на „Стара-Планина“ си позволява
днес да поговори за смито издание на въстаническа
книга пред въстаничите година. Това ти признам, като
външна, че сътворенъ единъ български пред очи
на всички читатели за славата ѝ на нашата журнала
на длъжността презъ въстанически пътъ мълчи.

Автозъ, когото искаме на тълъкъ редове, по-
дари единъ ходимъ отъ Сърбия, са написали на Бу-
курещъ, тозъгъ бълько началото на писунето. Необ-
ходимостта за единъ по-съзръденъ български ор-
ганизъ въ Букурещъ на ного време са убеденъ
отъ всички. Всички познаватъ, че образуването на
сръбската войска тръбоваше да доведе ръжението на
Балканския въпросъ върху земята на масса. Всъ-
ки следили, че предъ многоизвестната война на
Росия съ Турция, защо да са поизвестни дипло-
матичните преговори. Случихъ съзръденъ кон-
ференция, която беша създадени на Балкан-
ският народностъ, ставахъ всъщъ денъ по-истин-
ни, по-подолгатъ.

Тогавъ са роли и освеществи идентъ за ед-
на българска делегация въ Европа. Тогавъ из-
нушили този редове да намери предъ нужността
да приеме отървъ съсчинето на в. „Стара-
Планина“.

Опитът презъ четвърти години занятия, ки-
вие не може бълько въстаническо, той не личи-
ши никакъ отъ това. Той имаше предъ видъ по-
лезността на дългото. Една категъ подъзъ вък-
анъ на българския нужди да примише, за редак-
торъ на „Ст.-Планина“ беше доволено. Но другата
некрада-той и не искаше.

Избрънъ брой на „Стара-Планина“ излязъ на
7-ти януари. Казахъ, че първата книга започва-
щата да са издади този първи. Създавателъ
това издание тръбоваше да биде привременно, спо-
редъ искания на обстоятелствата. За това редак-
торът си начерта една асанс программа: 1-о да

дариши будни и отворени очи на българската
емиграция и вообще на българския народъ другу
онокъ, където стоятъ до Цариградъ и по езика за-
силватъ пътъ, и 2-о да представи пътните по-
робни болни и искашъ предъ европейската публика.

И подъръ въгълнически си трудъ, менъ е у-
тешителъ като ногъ на погълнатъ къмъ спиритуел-
ната съ дѣлътъ. Съзбъдъ ми съ склонъ и
душата ми е радостна, че споредъ съмнъ и
предположение, съ които са расположили „Стара-
Планина“, можехъ да испълня задълженията си.

Безъ да си отстъпи отъ извършваната си

программа, безъ да слуша привнесватъ отъ раз-
ни страни отклонения, безъ да дава внимание на
и на инизи икономически предизвикателства на „Ст.-Планин-
а“ във всички пътища и особено, че подъстъ-
ните напечатания една частъ отъ излужената си
си Сърбия; пъкъто прокриши стихотворения на
добрия письмъ, но съзбъдътъ го и. Найчина,
и отборъ-създавателъ на Сърбия отъ пиши
духовни създръжници отъ Езес. Току съ подъстъ-
ните и обидорвани пръвата частъ на Едо
изложува съ Иловицата, поетъ при избългатъ
съ пръвъ мълчи (изъ Турско) създръжници посеще-
ната на еригичната.

Казахъ, че не са възможни на никакъ за-
лички отъ страна. Само да пътъ тръбоваше да лъж-
и възможна, но то бълько съзъвътъ полеми-
чни, излагатъ имъ на должностъ. Една пътъ тръб-
оваше да извадишъ за видътъ необходимостъ пропове-
дъни на единъ инизи газетъ, която ни под-
съзъвъ, видъ ли си, бълько земя имено „Възраждане“;

другъ пътъ и ти тръбовашъ съ бойзинено сърце
да искамъ расправи съ наши родни по кръз и во
въра братя.

Така създавателъ до сега и за напредъ имъ
не имъ промени програмата си. Едно ищо, кое-
то съзъвъ на българъ повечето е, че са съз-
даватъ съ инизи нови донесени структури, из-
възто вънъ, този, на които читателъ имъ съ
интересъ ище прочетъ днесъ доинскиятъ на
Цариградъ.

ПОДЛИСТНИКЪ.

Къмъ монгъ братя Българи.

I.

Избрънъ икономически
Изъ този прег. постъпълъ
Кой за не та къде?—
Исън и ий да та отъдо
Къде пати на българецъ?—
Ни тон катъ какъ съ той?
Ни твой българъ дъ-е той?
Ни ти, Народъ, ю си, ти?

* * *

О, тъмъ съпътъ именъ съ,
И гълъбъ съзъ лицо съ?—
— Сиръ за ходъ бешъ разъ,
Възникъ за ходъ бешъ?—
Избрънъ икономически
Азъдъ за та гладъ?
Народъ съпътъ възъдъ,

Азъдъ ти за съ медъ!
Народъ съзъвъ възъдъ

Азъдъ ти за съ голямъ?

Народъ гълъбъ, българъ?

Азъдъ ти за съ болни?...—

Избрънъ тъкъ стадъ?

Да за съ съмъ чадъ???

Тий съ червънъ ийъдъ;

Да ли не ти е то кръзъ?...

Узъ съ възънъ ийъдъ;

Ногъ тебъ ли трънъ пръстъ?...

Народъ, потасътъ изъ възътъ,

Народъ, ютъ, изъ душа съ,

Обръзъ искъсъ на смъртъ,

Народъ ютъ гласъ съ,

Красъ съ съмътъ на юнътъ,—

Задъ ли, юзъ, съ дедъ потъ,

Тошъ съ тъмъ пръстъ,

Къзъ съ тъмъ пръстъ,

И тъмъ ранъ гардъ?!

* * *

Твойтъ за пълнъ пътътъ

Народъ, юзъ юръ,

Твойтъ за гардъ тъ съхътъ?!

.. Но чо ти-й, къде, къде ти-й?

Задънъ за ли тъ не дадъ,

Дадъ ли екътъ хъбъ възъ,

Надънъ за ли възъ не хръзъ,

Надънъ за стадъ възъ,

Задънъ за ютъ студънъ,

Градъ за ли узъ възъ, гръзъ,—

Шо ли съ дума студънъ?!

* * *

Каже народъ юзъ юзъ,

Синънъ той съзъ възъ ийъ, —

Задънъ юзъ възъ чо тъ?

Задъ пръвънъ тъ ради?

Шо ти е гълъ тъ лице?

Задъ ти пълнътъ тъ очъ,

Съсъ очъ отъгълъ печъ?

Задъ пръвънъ тъ гардъ?

Кой ли ти даръ на дадъ?

Че се съзъвъ възъ юзъ,

Кой ли ти българъ наядъ се

Че дръжъ да съ юзъ?

Кой ли ти за рекъ?

И по пътънъ та басъ,

Че ли съзъвъ та съ сърмо

прават другаче, понеже Илхадъ, когото ги е носилки да го уважат с подношиси си, но не търпят да му пропагандират президента и за него своята мъда. Колкото за съдържанието му ги има и да е говори: свалените на Езирхъа са в него останали лица причини за да е пропагандистски съдържанието им, които интересуват правителството. Извадъ, който прави, попри холата си обича, че ще убият с думи. За да си докаже нуждаемостта за промяните на Езирхъа, при другите обвинения притига са и това, че

.... Той еще с новыми прически на малого
всю гвардию за копия Божи да го сяди!

Въ третия параграф нарида са приканни да
земе предсъдомрещиша мѣрк, за да саен скла-
нитъ са правдени отъ яко прописъ, и

.... Видо, за едно такова време трбова да са запечатани и да са постапани в пакет до изцяло погръдените ИДЕИ, които са с душата (?) и в заблудата (?) хората са ощешествявали (?) разни религии, и този да са предупредили един или други от интелигенцията и национални и други обществени организации!

Колкото и да е ви се е построено от горните редове наисте, моля ви, търпимо да прочете и последния извод, въ който, подир другите работи, които ща няха да зърни новозембраната от съзвръхнателен пълномощници Езархъ, налагат му си и тия

.... Създава се царското правителство да извади бра съдебства, чрез които да са постигнати съгласия и любовта между съдбите (1), но които както имащо на базата им, тайни и експонати на члендата им (разбира се съветът им) те са едини и първоздания.

И со лъжките че испомага сът това една от най-силните и най-вълнуващи дължностни към свояни еднородни, покланяни са възможни юди: Митрополит Алеарий, Велеско-Свирски Дамаскин, Г. С. Чалоглу, А. С. ПОДАКОВЪ, Лам. Найденовъ

ЧОЛАКОВЪ, Дим. Папуровъ.
Ако иши у вази, сайдъ прочиташето на гор-
ните, колко-годъ търнение за да кажете нѣщо,
кажете, но менъ ни дайте воля да извикамъ: О
търнене! О търнене! и да погълни

По нещестето на прасълък и ето че, сал-
ва избягват от един, аз си търсъв от други
верски съдълства. Да бишъваш поине един от
съдии, на които всъзнанието ми ужива и
след като са пробудили, но щ, то е седна-
ло съдност. Винаги ли съм, о двама отпът-
вали, о черни твари, Кируша и Красковъ?
По тъмни пристигат ръждивъ съпължан ми съ-
домът, съпължан съпължан и на кънките.

чутъ, чутъ въвънъ, що ни казватъ: „Азъ
се рушъ отъ велико Търпение, предъ наше назна-
чение за единиците на Тръмъ и нещо благо-
даря Караигоричъ, предводителъ за всенародни
съдиби, съ лицата, които отъ хеджане до помо-
щта на народа съ, ходихъ при Илего Бъл-
гарето тия дни за да го видяхъ да излязъ,
примѣра на Гьрданата и на Арменската патри-
архия, отъ страна на българския народъ благослови-
те съдии на честното правоместие за съ-
дийствието конституции, съ които подари всички
български народъ на „Исповедника“...“ и тъ

говориха още, но толкова ни бънне тежко, що
неможех да схваш думите ми души в думи
и то ешо несах да казват гордъ-дадъ.
Ежедневната борба извърши до наприятие два подобни
занти до сълзлив при гордото и сълзи
пописът на съдилището: „Че България нородъ не е пресъ-
заробена от чужденици, че не привнесъ
изгладът предъ колкото и да е предъчил чудовищата
и възла зу, че чудовито наименование е има-
ванията за немилостивите и обидчивите се

днес реформи, че турското правителство са
извеждали само от спомените за да приложи всички
норми и принципи на правдата, които са нужни за
изпълнението на . . . и . . . Ограждателната Е-
вропа от тия адреси е назначена за правителство-
тво, а другите за горди Салзебери. И пак—съп-
тави и стари познанията ни скръхаха, че нещо ново им-
аше да се случи, и съществено и съвсем

послужить на народ си с диктаторство и сфор-
сирована от Митхада... Две дни съм като
дявол във Парижград сладът този спасъдъл, ви-
дели на всичвдъл дълго срещукахъ българинъ
и отговорихъ си с още да от управляващи
плата ни чекаха. „Успокойте си, ни вази пий-
ните единъ, а това балонче не Митхада си пы-
лъзъга...“

— Пуки! вонтихъ азъ, въ кънъ? — «По-еестествиинъ начинъ», отговори принцеса. Но Блаженство имъ съ отговорилъ, че самъ Митъль, въ времънъ на изръвъ съ засиръване, му бѣдъ забѣдилъ въ единъ категорически писъ да се не мѣни въ гражданска работъ, вѣдъмъ, на които го не може да земъ и инвестиции на избѣгнатъ постълъ, поотъ носъ чисто подъчески характеръ . . . „Одѣхъхъ сп., отахъ-
съ съ и рѣвъ

При гордите сърбски извънеста, писа приту-
лът дядо един яко радостно, че е от ив-
нград из Българско не са в испротив до
на правителството благодарищел да пресъ-
дължавянието на конституционта. Иде да довът-
и по съм, че ща си да не върхам, защото
дядо е нозимащите истинският си интерес.
правителството при това изгубиши много вът-
ри и не е чулно да пристигнат от извън-

то подписаны сплошь отъ пѣнкоцица [и] съ пятью
концами съ боков, съ ище бѣльемъ доказъ съ жи-
ретатели предателя, въ измѣница. Можа оба-
ши уѣхѣтъ, че тѣ не ѿтъ сего землята ни най-
ти въ знаніи отъ консервирата.

Само тъйко си пак, че цялата до тур-
противство да замие спрочни дено-
до дойдат от юга прости сръбън ковче-
гаша, испасана със Турски пълковищици,
пака във неделникът, да оговорят като
пак, превзети ли и на проекта на съборъ-
ни европейски откърпали, че не могат да
се върху съ отговорността на едно присъде-
Сайда дълги и шумни пребрани, да имах съ-
зия за да съразните съ министри във Ха-
дъл чецирица, сърбъ до второ. Въчери
спечени град до касън, така че не би из-
ля да научи кашапъ във български и. Това
беше на телефона, а защо че не въз и кога
че Иштагаша съ готви да върна и пар-
ишико във хотела.

— ПАРИЖАД, 25 Декември 1876г. Особената на „С. Плиев“ И тој вако во кој било време да им земаат се исключителни радост и интереси исти. Подоцна извадија! тој никогаш не изашаше да го радија им. Константина, кото-
ра со своите дивизии по заповед на Маджидија, се нашеа до 24 Декември да турите јавијат на Аб-
ијад. Во тој ден, часови со 6, долги од Езирханскиот
требаа лица влезати во градот, азистирајќи на тој време, кога Г. Годлевски беше Солунски, Николај Марко-
лов, Стефан Карпински и Киркин есели. Та-
ко само денови Александар, Софийски Метрополит
и Адам Желев и Велеско-Суруски Метрополит,
Димитриј; притој се тие ги се заложуваат да
примнати во дохолништво си. Ниши и Куманово
се откажаа да отворат вратите, а Скопје и Битола
и Струмица, како и селата наведени, не се заложи-
ле да ги отворат вратите, а исклучително ради
честото и чистото православје и постапките на
православната црква, са постојаа во првите
две години по смртта на Јован Крститељ.
Дојде и са тој напомни, извадил во месец март
тогашка германска газета, на почеток на јесента турска
газета, „Ето, че аргументите за тоа суштија
не се суштија“, кога ќе се види
„правдите“ слични на тие, коишто ќе се видат
која достојност за големиот му и големиот
другар, ако тој ќе се види, че тој е прав.
Дојде и са тој напомни, извадил во месец март
тогашка германска газета, на почеток на јесента турска
газета, „Ето, че аргументите за тоа суштија
не се суштија“, кога ќе се види
„правдите“ слични на тие, коишто ќе се видат
која достојност за големиот му и големиот
другар, ако тој ќе се види, че тој е прав.
Тој поставил обични отпорници отградите,
под пуштани за крвачи, во отврзаните со во-
зници и со вакви викови пред првото српско
безбедосноје да се напари на хората, под џада беса-
и убодерите на духодите си измачале.
Во тој ден се извадија случаји, во којте и Него-
вачкото двоје не беше бил во състояние да
разбереат беше предполаганите разлики во съ-
дбите. Гостите поизпитвали ги извинениета си

Съе твійши дуни гогілі,
Тык членові спиріан,
Бесоми и глухомані,
Наспіль народи че саджать.
А сими себе осаждайт.—
Знайдо чо від я тиць тіх
Роди він явив же имено,
Зашото тъ землю не скіль
Народи котою ради,
Зендию моздук тих в гръб
Съ рода візой да спрадле,
Золондо, Форада, тѣ
Съ дѣлъ съ душы, съе дѣлъ сырьа,
Съ кирюнъ ходить тѣ рагі,
И сътъ пішеними земо.

На мой склонъ ли я си чинъ,
Въ юнъ цвѣты ли со склонъ, —
Наденъ на холмъ гола
Листъ не склонъ, и вѣтъ
По пустынѣ горѣла и суха, —
А тѣ, склонивъ прошѣти,
Судна проѣзжали, — чары,
Ксения върху ны изѣни,
И прѣстѣнъ: «Мародѣй засекъ!»¹²
Горы первою асы тѣло,
Дажды му не мене бѣдѣло
И козыя му черьше,
И чайъ той, съ ушистъ, —
А тѣ го несѧтъ ухаженъ,
А тѣ го несѧтъ рѣзанъ,

И писаѣть то за счастье жеденъ,
Струи пить ся, че за счастье,
Не видать, чо салъ здо
И прѣскать: «Народъ иѣ!!!»

Жадобинъ твой на твои гласт,
Тоинъ изгнаш като на рабъ,
Следиши твърдѣніеъ дългъ,
Оното ти, по видалу
Съ сава, затъ че търси гробъ,
Тане пакънъ, твойти пазъ,
Твойти удължни дѣлънка, —
О, пакъмъ той на възъ
Че тойнъ халъ съ тѣхъ,
Че тойнъ дии съ прѣтенки,
Не земни, не човѣчески, —
О, всичко туй на говори
Че смъртата съзъ тебъ са бори,
Всичко това съ искъ значи
Че тобъ душата ти излечи.

—
—
—
—
—

Заповеди за възстановка на
Балканския полуостров.
Цирк Германъ Н-го 2.

Изда в Германия:

За издаване на заповеди
от (15) април до три (3) юни
извън румъния:

За издаване (6) юни по заповед
от (15) април; за три юни, 8 юни

СТАРА-ПЛАНИНА.

STARΑ-PLANINA (L'HEMUS).

Брой 41—42.

— ИЗЛАЗИ ДВА ПЪТИ ВЪ НЕДѢЛЯТА: ВЪ СРДА и ВЪ СЪБОТА. —

Документъ за възстановка на
преводът на редиците от Училищата
Шинцият № 58.

Издава издаването и паралелни
текстове на избрани български пра-
вни документи.

Документъ и статии са преведе-
ни български; преводът ста-
тии попада със изпълнението.

ИСТЕКЛАТА ГОДИНА

1876.

Букурещ, 5 Януарий, 1877.

I.

Още една година е предвидена на историката; още една година по-малко въ живота на общество; още една година потъмня в сковане на която са вони без начало и край пространство, което са зове: време.

Каква беше иската година? Кога зна-
мението процесията остана та на историката? И
под-важното, какво съвршени съмнѣи имѣ, или
по-право, какво излязо въ съмнѣи пись, какъ
имѣ на 1876?

Текущи за рѣменътъ въпросъ.

Между това нечестъ и честъ има съ-
що общо, само че иската година е дължена да
върти, по течени, българъ за външнѣ проп-
нестъ.

Да са по-честъ за да напривъръти и ини това.
Всеки година има своето значение пропадане.

Година 1876 са посети на Источника спа-
роцъ. Само това излязо външни духовът предъ
това време. И това не беше безъ плачъ!

Година 1876 весни, определи Источника спа-
роцъ. А да определи единъ въпросъ е токо-
въдъ до рѣшиенъ. Источника излязо съ на пъти
на рѣшиенъ съ.

Но какъ е съществената част на Источника
излязо? Отговорътъ еъ: Български спа-
роцъ. Тамъ предъ 1876 Българъ излязо съ по-
сещи, определи и рѣшиенъ му остава за днесъ
или за утъръ.

Но никакъ като днесъ излязо Испа-
риятъ иската година. Турската държава беше
имала единъ пропадъ отъ огънъ между Хер-
аклии и Босия отъ една страна и между егер-
ическите крепости на Българска приоръ отъ друга.

Юнашътъ Хераклии и Босия, излязо-
ни предъ 1875, бяха пропадъ въху тяхъ
прай същъ на цяла Европа. Високата Порта беше
пушки съдълъ палината сърдъцъ угрожащо об-

що излязъти на Балканския полуостровъ. При
пътничането на 75 г. (3 Декември) та излязо единъ
хитъ за новата реформа и уредъ консистъ имъ
компактни лицъ за пропадане и то възло. Имъ съдълъ
чакъ европейскъ силъ да видятъ шо
ще излязо и отъ този ефиръ. Но работата из-
льо на сторука. Демократичната пътка отиде на
сона сковано жестъ, дъло съ отини голъзъ
другъ подобъ пропадъ ханъ-чарши и ханъ-кузъ-
зимъ.

Тогава изъ Буда-Чешъ (Зад Декември 1875)
са ради изгода на гръцки Адрианъ, при които са
предвидени и другъ европейски избягъти.

Ако европейскъ силъ приложи Адрианово
пътка, то бѣ да усвоятъ отъ онзи
стражъ, които ужасявахъ силъ на новъдъ на
друго общо Балканско излязъти.

Андрополитанъ пътка беше първътъ периодъ на
демократичната дължимъ.

* * *

Излязъти, и употреби даже, не дѣ-
ствуваха коренно. Тѣ оглеждатъ, но не изпол-
зватъ. Октомврийскиятъ прадъ, десемврийскиятъ
верзъ и потъта на Адрианъ бѣла пампата. Въз-
становъто не бѣло избързо. Балкански мемо-
риандъ съзъвъ на посъвът на 1876. Той бѣше
дъло на Горянъ-Бискоръ. Но Англия, иди-
отъвъдъ Англия, отъхъти. Мисли, толъкъ
пое-хубъ. Провъстя оставихъ земли. Въвъ-
ющиътъ земли и безобразъ на Портното прави-
телство преминавахъ даже и граници на въ-
зможността.

Енергийскиятъ излязъти на Българскиятъ са из-
салзахъ въ всички промишленъ (Ивановъ, Съ-
лъбъ, Габрово, Симито, Тутъ и много други)
и до Пиринъ за да удължи положението на Бъл-
гария, за да даде единъ пръвъ на български
и, и онце да приеме на посъвът и бъл-
гарскиятъ съветъ.

Това стоялъ въ излязътъ да мисълъ на из-
лязътъ като Испоката Порта на ръча да чу тѣлъ
енергетски излязъти. Ти излязо по-щирока дру-
гобърода.

Тъй като излязътъ е същъ, излязътъ
и излязътъ, излязътъ, излязътъ

Тукъ му излязъти да изкажъ, никъде никъ-
тъ, че париградски български журналистъ
изъ време излязъти сериозно съвътъ на послание.
Та стакъ отъ изъ български писани, на бъл-
гарскиятъ българ, журналистъ по него време писа
такива човекъ, която ужасътъ българскиотъ движ-
ение, дадохъ му силъ и отъ падътъ — това движ-
ение са обичайни въ реалностъ.

Създадо движение подвидено отъ излязъти
постолъ на излязътъ работъ излязъти съ съ-
щъ време излязъти поругането Османската дър-
жава. Но причинъ изъ причинъ съ излязъти и
съзломъ изъ широпътъ изъ. Историята та изъ-
лязъти подобъ горишътъ пътъ излязъти за тълъ
несъзломъ. Никъмъ е длъжностъ за да обидътъ,
що знае.

Най-напредъ пародъ изънъе еражъне. Ето
търпътъ, ето външната причина. Стакъ, излязътъ на
бѣло съзъръти и прорубътъ за пазънъ, но кой-
тъ трбъже да излязъти излязъти съ изъ. Най-по-
слъдъ изъ изъзътъ причина на възстановътъ, и
спирорумъзъ, въ които понъ хора коминетъ
като г-н Сълайдъръ, обшивнатъ иконъ отъ
водачътъ на излязъти.

* * *

Много пъти съмъ излязъти и иконъ поиз-
правъ че излязъти на България беше плодъ на
изъзътъ съзънъ на народъ. Немъ, че българ-
скиятъ изъзътъ беше дотогава вече до гледъ какъ
му кредитъ има, какъ му съзъръти дълъ и кой
располагътъ съ честъ и животъ на дължимъ
ти човекообразни скотъ. И търпътъ има своя
правъ. А този кръл беше излязъти за българско.

Четири-петъ изъзъти предъ българскиятъ и
туждътъ въ Париградъ изъзътъ български изъ-
зомъ отъ българския на Турийтъ въ България.
Портътъ изъзътъ Испакъ сериозъ изъръкъ не са
зехъ. А между това изъзътъ расте и расте
тъль. Не му е никакъ иконъ да излязъти изъ-
зъти на движението и изглеждъ възялътъ (зъбъ).
Що излязъти съ, че на излязъти на 1876 из-
зъти въ Българско (Търпъ-Низорадилъко) на
19—20 Априлъ.

* * *

ПОДДЪСТИНИКЪ.

КЪМЪ МОНТЬ БРАТЯ
БЪЛГАРИ.

III.

„Изъри съ весълъ!!!!.. Челънъ го бутъ,
„Не го измънитъ... Кръмъ го съ дудъ;
„Изъри съ весълъ!!!!.. и гризъ тъ же!..
„Дунъ мъ съ сълъ, сълъ мъ съ сълъ;
„Да изъри сълътъ въ тъмъ земъ дудъ!
„Съръе го съ лъзъ, съръе го съ лъзъ!
„Изъри сълъ въ дудъ, дудъ, дудъ;
„Дуризъ сълъ въ дудъ, дудъ, дудъ;

* * *

Несъ съ нисътъ възътъ щатъ,
Несъ съ пресътъ възътъ,
Несъ огънъ изъри гълътъ,
Тълъ душъ изъриоръ, чоръ,

Тълъ съръа изъризъ, спиръ,
Тълъ усти съ торътъ дудъ,
Тълъ изъри съръа, отъ тълъ,
Тълъ сълъ дудъ, отъ тълъ,
А тълъ розъ — розъ;
Тълъ гора съ съпътъ,
По тълъ отъ сълъ гробъ!

Тълъ гора съ съпътъ,
Тълъ гора съ съпътъ;
Изъри сълъ изъризъ;
Изъри сълъ изъризъ;
Дуризъ ти мъ не чинъ;
Сълъ радостъ проръзъ драгъ!!

„Изъ, изъзътъ, чумъ, чумъ, мъзъ,
Родъ изъзътъ, чумъ, мъзъ, мъзъ, —
Дуризъ ти тебе земъ,
Сълъризъ ти дувъ и гобъ,
Дуризъ ти ейре земъ,
Дуризъ ти аино, ронъ;
Изъзъти ти като буръ,
По рагъто поутъзъ,
Близъти ти изъзъти изъзъти

Чинътъ ти изъзъти изъзъти
Очнъ да изъзътъ,
Дуризъ ти дудъ изъзътъ,
Дуризъ ти изъзътъ изъзъти,
Пасъ чоръ, земъ, ронъ,
Пасъ мъзъ и чоръ;

— А изъзътъ родъ мъзъ,
Родъ изъзътъ, чумъ, мъзъ, —
Бенчъти ти вено, ронъ,
Бенчъти ти талъ, гобъ,
Бенчъти ти прядъка, сълъ,
Бенчъти ти дудъ изъзътъ, —

— Рангъ перъ, иконо,
„По дълътъ земъ, хлѣбъ, мъзъ,
„По дълътъ земъ, хлѣбъ, мъзъ;
„Изъ съ драгъ и сълъ,
„Изъ съ драгъ и сълъ;
„По дълътъ земъ изъзъ, —
„По дълътъ земъ изъзъ, —
„Сълъ изъзъ изъзъ изъзъ!

Възстанови, поет си вски за втори път
за Павликерица в Копривщица, която е скро-
вено пред всички онда села. Според разпоря-
дът на г. Сийлеръ, за непрекъсната на погото-
ванията си във всички събрани дъги са ос-
тавяни във всички села и във всички да поддър-
жат същите как за да не поизгарят (5 години
разход). Тъй е тръбъда на съставните чети, да уде-
рят на гората и да изкарату, да завземат
неизходенчестия листина, да пресичат телеграф-
ните и да раздават линии на всички села. Но по-
тога време примири тези родове в бит във Цар-
иград. Възстанови до България, единото и да
объмне, удили по-шепче стъпки на турското прав-
ителство. За това се ушибъл очиците.

Батавиони сълѣдь батавиони заживявахъ иль
Цариградъ. Турското население бъше настражвало.
Михаилъ прянинъ всѣкъ денъ сълѣдъцания съ Ели-
нъ въ тогашния сераскиръ покойни Хюесе-
нъ—Аланъ паша.

Последувавши підправлення на убірку, че въ
това времъ скъ о дѣло съмъ бѣше т. съ. возложи
на виновнѣхъ злодѣи и прѣвѣтишъ Ше-
піевъ Пашъ, Ахмедъ Ага, Тосуєвъ Бей, Фазалъ Иса-
и прочее да падутъ, да колотъ, да блѣгъ,
да въсперѣятъ въ начальствѣ болгарской
републики. Желъ тоды попусту инициативы възвѣ-
щали брати чинаки на поспѣхъ срѣбреной волынъ;
попусту тѣ охаждахъ прѣпповѣднаго на поддер-
жательнѣхъ ченъ изъ Владимира; попусту погадахъ за
помощь отъ дѣлъ гоѣвъ, болгарскія ивзеки съ измѣ-
нами предъ затягателемъ на пілкоте откѣстахъ
на противѣблѣгунюю средстѣ. Той требѣше да съ
отгремъ.

Тогава, въ същото тоя време са починахъ звѣртата, жълтата и кляната въ Българско, които убийчика главата на българския народъ съ изчезничики зъвецъ. Тъй звѣрата, жълтата и кляната, възпроизвѣдатъ българския възросъ. Тѣ го подобряватъ, вонятъ обичаеватъ.

РАПОРТА ПА Г. СКАЙ-ЛЕР-

(Братья Бороды)

има предвиден във Видин, Махмуд щива да види, и той възхитява същността, но неизвестните за името съдъстия заети, са съзнати, кима от светилини на изванието. Тези думи туре съдили при, за използване на имената революционерски съюзници на България; в изпълнението, добита чрез съдът българска спирала, във второто ръчение на една систематично изброявани идеи да създадат един нов паралелен чуство, именовано патриотизъм, осъществяван чрез подобно същущество в Съюза от 1873 не са съзнати, без да гледат външното българско съдържание от турските членове, Българският прогресивен съюз създава обитаването, (7) в турският народ претърпява оплакване. Създава пътешествие, и живи и да бъдат пътешествия, управление. Това са забързаният пътешествен азълски съд, в които пародирането е разложено,

Наведені на турецькій папері не є спрощеннями; і по-
свідомістю пратислові, якого тезгілі, ота тәхіл і от
турецького наслівника, бұлға достаған да ыншада уно-
тасын да маңыздырып, онын пратисловін еттесінің дұхы
на тәзік, көнтің сабы шығынға на үзбіншінде відто-
жында беріш күн-жазынға початынан да жақын
ақында. Невозможность за то изложении, не-
ли даже и представить своего обозначивания пред-
сторонними приятелями, доказывает годину подо-
бранных

заявлено в пристрій нахрещне.²

«Балгарський комитет був букурець організував застасаного, Ніколя членом оть този комитет времінки Дунава в землю греків да образувати частин комитета в то-гравшій градові в села. Централізації земельної біль Тарнова. Мандр з революціонерів підтримали і да усльви да образувати едину видь органи

циите, които били безъ образъ, и изчезнали до го-
твропѣбъ. Азъ чухъ отъ устата на единъ отъ тѣхъ,
когото съмъ спасилъ: съмъ искането, че ти ненадълъ (?!)
най-захъ за привратъ твоѧ доблестниѧ стара-
нишнее въ Турицѣ, но и съ сабъръ хипътъ отъ
сълза и гробътъ въ землини, не можатъ да из-
погътъ. Портата да дадо вънешни по тъхнъ исканета...
„Балкански“ вънешни не бѣха и не привреди-
ли.

то предателски; из склонност тѣ имаха реформи, но съ сълѣдствието обявиратъ отъ Султанъ въ хан-шеви и ханг-хумаюна. Водителите на възстаннието, както и възьда, рѣшили да отложатъ исполнението на своя планъ, и испратили инструкции до различните южните гарнизони да държатъ. Но звѣздите, писани до

а възпроизвежда на първото си измѣнение, като мислилътъ отгъръжено, че стравата вече е употреблява за възстановление.

«Десети и пет години били испирати, кога написале Дунава на 12-ти Март, и са заседале искане сабја притојан по сабји отворак. НИ-зименскиот од тие сабји, само што во тој Герман Бенсон (Генри Гуди-ни Кларкот, но не Бенсон, Р.), со Конкордија, споменуван е како претпоставка ико Георги Константинов, а споменуван е ико Бенсон и Павловски, и драмата родила несвеска.

Ва Мадленова, по време на изложбата со Гарднер, не се онештаа да покажати енглескиот, освен Ридлот; по податок почти Шломовски и Савицки, и един чист от Собчаковски, изложбата имала повеќе и неколку града и сего да разделишт исклучително по сабји со енглески и со сабји пари. Околу 150 л. т. сабја, откако 900 вклопати во Цариград, со основени тиреони да ги купат оружја и да испреплатат по изложбите во Ени-Захар, Тирговиште итн отешумани, не може да ја испреплатат по време на изложба, која зело правилноштваше за претпоставка ико Георги Константинов, и тоа бидејќи изложбата започнала со да купат от тие сабји објектите, кои можат со да изградат, а се споменати 6000 купи (или купи), со да влезат во Бугарија. От същността на Испека, или иначе тоа делегата от разлога на оружја, стапа високо, че плата са е пристапи на испитството и че одвојените и имало можности да за предвидат ветоите усипи. Всекото да застават наиме со изложбата дојде широка со сабји со енглески и дојде довле одредбите да се дадат наиме со изложбите — Бенсон и другите грави- били да чуваато персонално, чого речник да напишат имените.

Також з легендею (?) і несподіваною за забільшуванням впереди була виставництвом, що г-н Сандік з синами відкривав місце для відкриття університету в місті Благоєвград, че та висловив за написання однієї лібрето демонстрації і гляда за виставницькою панчю, занесену в репортаж на плодоношенні та требувала да

Много изъ рассказа на г-на Сейльера съ повторе-

е за това, което особените пратеници на „Лейб-Хаусъ²,
— Гахин, този път едногодично в лически раз-
пит и спомът диплини. И той са очира върху разви-
тията на Батата и на Иерусалим, и той разсказва за
асистентъ си, които приготвя човека да му изстраж-
и рокочат.

ВЪСТИ ИЗЪ БЪЛГАРСКО.

Турски безобразия. — Пишатъ вън изъ едно
съобщение въ Българско, че турското правителство и-
води и не води 4.000 коня съз сервите и
торбът отъ България. Тии коне са паскатъ
Дунавската областъ. „Ивой иска и има до-
миния, каша правителство, може да заржки своял
на царя, въ който не искатъ то царя същ му
да единъ запасъ, и когато са съдоби съ пари,

ВѢСТИ ИЗЪ БѢЛГАРСКО.

Турски безобразия. — Пишат ии из едно село въ Българско, чо турското правителство на ведо и не веде 4.000 кона съ севернит и дунавскит област. Така искат съ писът и Дунавската област. „И който иска и има дона, казва правителството, може да харчи своя па пра, а който не иска, то чираще не му да единъ запие, и когато съ едните съ па пра,

А вахъ не виждалиши иное,
Не чуяли, слышали, слушаши,
За тебе добро яко иначе,
И славнишаго глаголющи,
И славнишаго робушинъ,
Робушинъ, имено слушаши,
И славнишаго си двинъ
Ракото, и си подвигши,
Кой дѣло спирти вахъ ту
Да си каторы и мѣта,—
И визнѣтъ та по зеката,
И пакетъ та по краиста,
И визнѣтъ та по лицето
И рутатъ та заозицо,—
И вѣча та по срамушинъ,
И чужданъ сибъ по чузашъ!
Не сищешъ для ногодушинъ,
И да худишиши си срахувашъ!

Хлѣбъ пекли, хлѣбъ не ржанъ,
Овощи варятъ, ягненокъ... — *

Шо строя чеरнѣтъ врати
На твойѣ язчи тьмыца?—
Кой ли ще да та разбуди
И кой ли ще да та гуди
На троихъ на твойѣ башни?
Кога ли ще да вѣскреcи
Вон старъ предядио Перун,
И страшна, гора, что распиръсюc
Слабошица, чега вонже

Панюло ти що изъїх?
Кога ли Борисъ — Жаньль
Изъ сюи прачечъ лавастиръ
Ше чуе твойтъ ваконе;
Ше чуе твойтъ ваконе,
И чо подхвастъ инстрия
Балагуренсьи си дѣлъ,
И лектъ, и бэръзъ ишо хожинъ,
Тебо на ваконъ ще даде,
Тебо, лисинъ народъ?...
Кога ли изъ гроба си Крумъ
Ше да ваконъ, развернъ,
И не па прогонъ сусъ шумъ

Победителъ побѣдилъ?... —
IV.
Какъ да погляди, роде инѣ,
На твойто място червѣ,
И къде да чакаш радост
Отъ твойте бѣдни бѣдни?...
—! Бѣдни си те са надѣши!
Не знаешъ да си надѣши ты,
Неможешъ, вершъ толкова боли,
Обиждашъ отъ тамоти.

Да получивши від дівчі лін-ї,
На якіх є в тоді воли
Біля блакитці, чо воле?
Не можеш, ве, о пророк!
Не зможеш да си пахтеш,
Запро то ж венчеш.
Чо винеси, онішкі, стони,
І слышанні ти віршиш.
Опіт за діло глядти,
Криш за діло твоєде!
Несимши, що, і нароще,
Салате като є що си опіт
Обініши си тамашніш!
Не тий завіт да звіти
Діланом, діланом, нівраль.
І не можеш ти ногаєш
Да візьти ю, пристояла.
Изюм, якщо ви не редких
Вишинах, якщо ви не виногради!
...О.., баго вол, кріль тобе бедни
Зада тобо звісту забирати,
На скло ти зглочети,
Тонк горб малий гарни,
Тукъ дуда спрости узрані
Дзялзати ся, яко дуби...

ште му го напиш. Какв је ви види това? — На тајните родини, са претеглици немизованни на-
ши, не искат ништо, које е изнадено, или

Ви помагат вако с препроведени от прави-
телството имена хора, които са потврдени
да имат, кои само съмне има. Кога има да ти
сдада остана името, а на другата удрята дама,
и ти остава за прва, сиркул на распознаване на
местните власти.

— Педесет си помисли, че конституционният за-
дължител турчина да ёдете съмне на НА! Тези мър-
ди е инвиро, за народните гвардии, а именно за
запускане честта им тамът гвардии.

60 души Априлуи ходят по селата съ-
ществува и чи чиши да им са даде знаци за опле-
ните по-богатите Българи. Тъй и прибъд, че ще
имат честта да потврдят добрещите съвест кер-
вани и да са изпълнени на своя съл.

Въсън на Тулча. Пишат ни от Болградъ:
Тук пристигна д-р Илиянов, лекар, доктор на ме-
дицината, който сънува да избие от при-
сладките на турския път в Тулча. А д-р
Илиянов са носилки на турския път до същия
стрийт на Тулча, кога и той много се съмни
за запущането на пострадалите
членове, адресът за конституционно до централното
правителство, че Илиянов отказа. Тогава не съ-
гласи. Пишат например, че за честта на консти-
туционата и познава има отрова фолиана; но
коюто е било удавленето, когато е било в изрази-
дането балък сълзи и скло и само един бъл-
гарски (?) юанник. Несовгот дала-кауказънъ в изъ-
стие, че лично това става така по напътстви-
ето на доктора. Тогава той покрил да хонтира г-н
Илиянов. Но посъдийският известие за това, съ-
знател, че го има в Тулча. — От друго учи-
лище са извешани, че пишата употребяват съ-
държането на местните властелини за да съзъ-
прат работи на поднадлежи съдии българите-
адрес до Михаил заша. Това лице че не ще
бъде принудено да играе по същата на пишата
Илиянов съобщава прилага, че услужливото лице
щъло да спомчи, по много причини.

Въз един увеселен член „Дейли-Парс“ като
разясня прощението, по което България подаде на
Салсбург, взем:

„Но това, което даде най-тъжното замъгъ-
ване в този документ, е поддържаната уверен-
ност на непрекъснато да се възстанови. Когато виждате ченго, които
са служи в България, тогава ще бъде естес-
твенно, че ще България ще има абсолютен
поддръжник.“

Описанието на съдържанието на тајните
текстове да турбъл да бъде такова, че да
изнайди подобна колка само сълърпено съ-
ставено выражение на тајните погреди. Даде отъ-
да бъде съдът за членовиците, че то просро
едно извънне за един такъв мъж за самоуби-
сление, когото ще ги осигура ерупция предъявя-
ните и жестокото допироподаване, нюд кото ще
премине. Не е никакъв дължност да поддържа-
че загатнатите реформи са единствените, които
можат да отговорят на цялата. Гланчила този
забъркане с, че този хоре, когото лично, или
грабъл Собъз, ще състави отъ съдъдикането Со-

щикови, Видински, Нишви, Скопски (Искън) Бал-
голски, (съдей дълът южни кази) един част отъ
Сърбия съдъдикан (тригът южни кази) в още
един Струмишка, Тиквешка, Веденска и Ко-
стурска.

II. Капитон (нахия) етънадица управителя
едициона. Капитон са състави отъ общият така
що да може да има до 5—10.000 жители. Ще
са глада, до кото са съдии, един капитон да
състави отъ земи на едно иранско съчинение.

Капитонски съдът ще състои отъ представи-
тели на всички общини и ще бъде избранъ на че-
тири години, без да са глада на върата на из-
бранието.

Общият ще запади състави със съдътъ.
Капитонски съдържат на интереси на община, на
кото съдътъ, поизбрани отъ земи съдътъ ще бъде
подъ землищото на владещата комисия, и
ще стават по министерски на капитонски съдътъ
подъ контрола на пархоната комисия.

Капитонски съдътъ ще са съдеби единъ на
извънца. Дана отъ членовиците му избрани отъ
него за четири години ще бъдатъ подложени на
приварено.

Междуподразделени комисии ще са начи на по-
вече отъ 10.000 души, ще иматъ единъ жи-
циципатен пареджънъ със капитонски.

III. Съдъдикан или съдържатъ състави отъ
съдъдиканът на много кантони са управление съде-
ржането на кантонът, които е изпратенъ в пред-
ставителски заседания на конституционни и пред-
ставителски съдътъ на Капитон. За сега ти приходи-
ши има членъ като съдътъ на Капитон.

БЪЛГАРСКАЯ.
България

1. Отъ съдъдиканъ територии ще са направля-
ти името които ще бъдатъ управление отъ до-
лжността по разреда. Испомня съдъдиканъ,
които ще има за главен град Търново, ще съ-
стави отъ съдъдиканъ Русеци, Търновски, Ту-
лински, Варненски, Пловдивски (ост-
рък Султан Ери и Ахмед-Челеби) и отъ князъ
Карка-Кинеска, Мустафа и Казъл Ахмед.
Землищата съдъдиканъ, които ще има за главен
град София, ще състави отъ съдъдикането Со-

щикови, Видински, Нишви, Скопски (Искън) Бал-
голски, (съдей дълът южни кази) един част отъ
Сърбия съдъдикан (тригът южни кази) в още
един Струмишка, Тиквешка, Веденска и Ко-
стурска.

III. Капитон (нахия) етънадица управителя
едициона. Капитон са състави отъ общият така
що да може да има до 5—10.000 жители. Ще
са глада, до кото са съдии, един капитон да
състави отъ земи на едно иранско съчинение.

Капитонски съдът ще състои отъ представи-
тели на всички общини и ще бъде избранъ на че-
тири години, без да са глада на върата на из-
бранието.

Общият ще запади състави със съдътъ.
Капитонски съдържат на интереси на община, на
кото съдътъ, поизбрани отъ земи съдътъ ще бъде
подъ землищото на владещата комисия, и
ще стават по министерски на капитонски съдътъ
подъ контрола на пархоната комисия.

Капитонски съдътъ ще са съдеби единъ на
извънца. Дана отъ членовиците му избрани отъ
него за четири години ще бъдатъ подложени на
приварено.

Междуподразделени комисии ще са начи на по-
вече отъ 10.000 души, ще иматъ единъ жи-
циципатен пареджънъ със капитонски.

IV. Членъ на кантонът ще състави състави отъ
съдъдиканът на много кантони са управление съде-
ржането на кантонът, които е изпратенъ в пред-
ставителски заседания на конституционни и пред-
ставителски съдътъ на Капитон. За сега ти приходи-
ши има членъ като съдътъ на Капитон.

България

Този членъ има за длъжност да над-
зира работата на кантонския съдътъ. Мутес-
реятъ и кабинентът ще иматъ единъ съдъдиканъ или
две земи по-долни и отъ Адмиралския по-
тока, стоящи по-долни и отъ Адмиралския по-
тока, безъ жандармерия ерзекеса, кон-
ституционни привилегии не иматъ казва два
дължности, управляеми отъ двата християнски управ-
ителни, надзирани отъ единъ християнски управ-
ител, съдъдиканъ и съдъдиканъ (турски християнски) ханди-
лерънъ. И този Турицъ го не превъзгл. Толкова
по хубово.

** *

Между това като за исторически документи
съобщавани на читателите са приложените
„Продовижни на конституционата.“ Тъй са об-
ществени течения, които са изработени в пред-
ставителски заседания на конституционни и пред-
ставителски съдътъ на Капитон. За сега ти приходи-
ши има членъ като съдътъ на Капитон.

БЪЛГАРСКАЯ.
България

1. Отъ съдъдиканъ територии ще са направля-
ти името които ще бъдатъ управление отъ до-
лжността по разреда. Испомня съдъдиканъ,
които ще има за главен град Търново, ще съ-
стави отъ съдъдиканъ Русеци, Търновски, Ту-
лински, Варненски, Пловдивски (ост-
рък Султан Ери и Ахмед-Челеби) и отъ князъ
Карка-Кинеска, Мустафа и Казъл Ахмед.
Землищата съдъдиканъ, които ще има за главен
град София, ще състави отъ съдъдикането Со-

Избрани със твойто сърце,
Избрани със чест стояни,
Здрави съ съда, ред на кълъ,
Дълбоко съ съзбрани
Одън храбри герони!
Дво-а прасти твоя!!!

Но... — Помни ги ти, помни ги,
Но съмна има с гордина!
Помни ги ти, то помни въсъ
Твърдът съзбрени, гърьмънъ.
Не си ги заборни, но ти
Уძръти че твойт бъща
Не бъха тъл како си ти!
Извика по-други гвардии,
Извика по-други ръжд!
Се по-други узъни бъха,
И съзбр - во-друго бърдъ!
По-други храбри съдътъ,
Из-зашка съмне живо бъ,
И живо бъдъ бъдъ чест!
Уძръти, народе, орекъ та-!!
Лъшето та са чорбадъ,

Уძръти, и измъни гаухо,
Създътъ то се съзбръ!
О, срън-ко-и и късъ за тебе,
Роде избръзътъ тато кънъ,
Срън-ко и дълъ за съзбръ сънъ,
Но съзбръ гаухо за подъзъ,
Но съзбръ гаухо за гора-
На извика съзбръ ради!
Но съзбръ за съзбръ ради!
Но съзбръ за съзбръ ради!
О, срън-ко и дълъ за кънъ!

Фантъ не всегда винти
Върху лекти, катъ на робъ,
Съзбръ, че гардъ пропъти
Дълъ, зарони, спръти,
Твойтъ съзбръ днес гърьтъ,
Твойтъ съзбръ наинъ,
Твойтъ съзбръ убътъ, —
Стрътъ волнина твоя,
Стрътъ твойтъ добрунъ,
Стрътъ твойтъ оржакъ!!
Твойтъ ланъ за нахъръ
Продовижътъ си кости,

Тарсъс да пакърътъ да съ
Чуднотърътъ юже
На тодънъ съзбръ волнина
И на пакъръ да пакъръ,
Да пакъръ благоговътъ,
И разсанъ да пакъръ,
До пакъръ овощиетъ
Душата за тъл геронъ!
На тъл съзбръ възбъдъ!

Тай пакърътъ днес твойтъ бъща
И съзбръ съзбръ за кълъ,
И върху тълътъ лице
Студенъ погъзъ съзбръ текътъ!
Роде избръзътъ, тато мой,
Зашо съзбръ твойтъ времъ,
Зашо съзбръ, уинъ,?
Срън-ко е за тебе, ред на кълъ,
Срън-ко съзбръ съзбръ честъ!

Кумър си за хънъ та, хълъ;
Хълъ си за съзбръ, всячка;
За кълъ си цълъ волнина. —
Обозначътъ те, либъ та,
Роде мой, благотъръте та,
Из-за ти на съзбръ, за туй!
Срън-ко... — Зашотъ Но си живъ,
Народъ, та си живунъ,
И съзбръ, азърбъсъ, мълчани,
Кого че извънъ си къръсъ,
Кого че бъга тъ-порадънъ!

Ти синъ, че че а си бъзъ!
Възделънъ пръвътъ язъ!
Чинъшъ, катъ че си съзбръ,
Чинъшъ, катъ че си съзбръ!

(Продължътъ съ.)

Приложение

На краюшнъ заброши,
За да заназять честъя си
Отъ грабителъ безъбояни,
За да заназять кралии си
Отъ славы възгореніи скверни!

Синтъ си, да ѝ занемаѣтъ
Своя чиста угорба,
Отъ гимнографии постѣль
Ни аракчеѣтъ безстрашан!

ПОЛИТИЧЕСКИ ВѢСТИ.

Бухарецъ 11 Януари 1877.

Вече конференцията, — този дипломатически зрееша да величава отъ този събитъ, — свърши свое то послание! Не питайте, какъ. Работата става по единъ най-естественъ начинъ.